

B8-1128/2016

19.10.2016

PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

pateiktas uždavus klausimą, į kurį atsakoma žodžiu, B8-1803/2016

pagal Darbo tvarkos taisyklių 128 straipsnio 5 dalį

dėl Europos savanorių tarnybos
(2016/2872(RSP))

**Curzio Maltese, Eleonora Forenza, Kateřina Konečná, Jiří Maštálka,
Barbara Spinelli**
GUE/NGL frakcijos vardu

**Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos savanorių tarnybos
(2016/2872(RSP))**

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2009 m. lapkričio 27 d. Tarybos sprendimą dėl Europos savanoriškos veiklos, kuria skatinamas aktyvus pilietiškumas, metų (2011 m.)¹,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. rugsėjo 20 d. Komisijos komunikatą „ES politika ir savanoriška veikla. Tarpvalstybinės savanoriškos veiklos pripažinimas ir skatinimas ES“ (COM(2011)0568),
 - atsižvelgdamas į Europos savanoriškos veiklos metų (2011 m.) aljanso Europos savanoriškos veiklos politikos darbotvarkę,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 20 d. Tarybos rekomendaciją dėl neformaliojo mokymosi ir savišvietos rezultatų patvirtinimo²,
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. spalio 23 d. rezoliuciją dėl savanoriškumo ir savanoriškos veiklos Europoje³,
 - atsižvelgdamas į savo 2012 m. birželio 12 d. rezoliuciją dėl tarpvalstybinės savanoriškos veiklos pripažinimo ir skatinimo ES⁴,
 - atsižvelgdamas į Europos chartiją dėl savanorių teisių ir pareigų⁵,
 - atsižvelgdamas į klausimą Komisijai dėl Europos savanorių tarnybos (O-000107/2016 – B8-1803/2016),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 128 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 2 dalį,
- A. primindamas, kad 2016 m. Europos savanorių tarnybai sukanka 20 metų ir kad per tą dvidešimtį metų laikotarpį buvo paremta 100 000 savanorių;
- B. pabrėždamas, kad Europos savanoriškos veiklos metai (2011 m.) – šią iniciatyvą tvirtai rėmė Europos Parlamentas – buvo svarbi politinė galimybė atkreipti dėmesį į savanoriškos veiklos pridėtinę vertę Europai ir kad po penkerių metų Europos Parlamentas turėtų įvertinti Europos savanoriškos veiklos metų (2011 m.) poveikį politikos raidai bei apsvarstyti, kaip savanoriška veikla yra integruota į pagrindines Europos programas (tokias, kaip „Erasmus +“ ir Europos savanorių tarnyba);
- C. primindamas, kad Europos savanoriškos veiklos metai (2011 m.) paskatino ir sudarė sąlygas visoje Europoje sukurti ir (arba) persvarstyti nacionalines ir teisines sistemas,

¹ OL L 17, 2010 1 22, p. 43–49.

² OL C 398, 2012 12 22, p. 1.

³ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0549.

⁴ OL C 332 E, 2013 11 15, p. 14.

⁵ http://ec.europa.eu/citizenship/pdf/volunteering_charter_en.pdf

skirtas savanoriškai veiklai; pabrėždamas, kad tai tokių veiksmų visų pirma imtasi Vidurio ir Rytų Europos šalims, kuriose buvo parengti ir pradėti taikyti nauji įstatymai ir strategijos; tačiau pabrėždamas, kad Europai vis dar trūksta koordinuotos savanoriškos veiklos politikos ir vieno kontaktinio centro ES institucijose;

- D. primindamas, kad savanoriška veikla yra tokia veikla, kurią asmuo vykdo savo noru, pasirinkęs ją savo nuožiūra, turėdamas savo motyvus ir nesiekdamas pelno; pabrėždamas, kad tokią veiklą galima apibrėžti kaip solidarumo išraišką ir kad tokia veikla padeda spręsti klausimus, susijusius su žmogiškaisiais, socialiniais ar aplinkosaugos poreikiais ir problemomis;
- E. pabrėždamas, kad savanoriška veikla yra vertinga ir svarbi kaip viena iš labiausiai matomų solidarumo išraiškų, kuria skatinama socialinė įtrauktis ir jai sudaromos palankesnės sąlygos, kaupiamas socialinis kapitalas ir vyksta visuomenės pokyčiai, kad savanoriška veikla prisideda tiek kuriant klestinčią pilietinę visuomenę, galinčią pasiūlyti kūrybingų ir naujoviškų išiečių sprendžiant bendras problemas, tiek skatinant ekonomikos augimą, ir kad ši veikla turėtų būti konkrečiai ir tikslingai vertinama tiek ekonomikos, tiek socialinio kapitalo požiūriu;
- F. primindamas, kad palankiai aplinkai tenka itin svarbus vaidmuo siekiant užtikrinti, kad daugiau Europos Sąjungos piliečių dalyvautų savanoriškoje veikloje, taigi šiuo tikslu reikėtų garantuoti saugų ir tvarų finansavimą, skirtą savanoriškos veiklos infrastruktūrai, visų pirma savanorių organizacijoms;
- G. pabrėždamas, kad vykdant savanorišką veiklą būtina derinti paramos mechanizmus ir (arba) tinkamą organizacinę struktūrą, kuri turėtų būti dar labiau sustiprinta nustatant deramą teisinę sistemą, pagal kurią būtų apibrėžiamos savanorių ir vykdant savanorišką veiklą turimos teisės ir pareigos;
- H. pabrėždamas, kad kiekvienas asmuo turi teisę vienodomis sąlygomis naudotis galimybe vykdyti savanorišką veiklą ir kiekvienam asmeniui užtikrinama apsauga nuo bet kokios rūšies diskriminacijos; be to, kiekvienam asmeniui turėtų būti suteikta teisė derinti savanorišką veiklą ir asmeninį bei profesinį gyvenimą, kad vykdant savanorišką veiklą jiems būtų garantuojamas tam tikras lankstumas;
- I. pabrėždamas, jog taip pat labai svarbu pripažinti savanorišką veiklą, kad būtų skatinama taikyti tinkamas paskatas visoms suinteresuotosioms šalims ir taip didinamas savanoriškos veiklos mastas, kokybė ir poveikis; be to, pabrėžia, kad reikia plėtoti savanoriškos veiklos pripažinimo kultūrą, tokią veiklą apibūdinant kaip varomąją jėgą siekiant praktikoje įskiepyti europietiškas vertybes;
- J. pripažindamas, kad pagal naują ES 2014–2020 m. laikotarpio DFP tam tikra ES lėšų dalis skiriama savanoriškai veiklai, pavyzdžiui, programai „Europa piliečiams“, kurią šiuo metu valdo Migracijos ir vidaus reikalų GD, išlaikant savanoriškos veiklos prioritetinį statusą; pabrėždamas, kad pagal naująją programą „Erasmus +“ vis dar suteikiama galimybių finansuoti ir remti savanoriškos veiklos projektus, visų pirma pasitelkiant Europos savanorių tarnybos programą, ir kad Europos civilinės saugos ir humanitarinės pagalbos operacijų GD pradėjo įgyvendinti ES pagalbos savanoriams programą siekiant teikti praktinę paramą humanitarinės pagalbos projektams; vis dėlto pabrėždamas, kad savanorių organizacijų prieiga prie kitų pagrindinių ES fondų,

pavyzdžiui, Europos struktūrinių ir investicijų fondų, išlieka labai ribota;

- K. primindamas, kad dabartinė pabėgėlių krizė yra tinkamas pavyzdys ir akivaizdus simbolis, rodantis savanorių svarbą ir tai, kaip jie įkūnija Europos vertybes, padeda didinti atsparumą ir yra pasirengę imtis veiksmų siekiant lanksčiai ir pragmatiškai spręsti bendrus iššūkius;
1. pripažįsta, kad savanoriška veikla – tai solidarumo, laisvės ir atsakomybės išraiška, kad tokia veikla prisidedama prie aktyvaus pilietiškumo stiprinimo ir ji yra itin svarbu priemonė siekiant socialinės įtraukties ir sanglaudos, taip pat mokymo, švietimo ir kultūrų dialogo, kartu svariai prisidedant prie Europos vertybių sklaidos; pabrėžia, kad tokios veiklos, kaip strateginės priemonės, skatinančios tarpusavio supratimą ir kultūrinius ryšius, nauda taip pat pripažįstama vykdant savanorišką veiklą trečiojoje šalyse;
 2. pabrėžia, kad svarbu nustatyti teisinę sistemą, pagal kurią būtų apibrėžiamas savanoriškos veiklos statusas, teisės ir pareigos, kurias turi savanoriai ir kurios siejamos su savanoriška veikla, ir sudaromos sąlygos judumui ir pripažinimui; ragina valstybes nares, kurios dar turi nustatyti teisinę aplinką savanoriams, naudotis Europos chartija dėl savanorių teisių ir pareigų;
 3. ragina valstybes nares vykdyti konkrečias patvirtinimo procedūras pagal 2012 m. Tarybos rekomendaciją; prašo, kad rengiant bet kokias būsimas Europos įgūdžių paso ir Europos iniciatyvas daugiau svarbos būtų teikiama mokymuisi pasitelkiant formaliojo mokymosi, savišvietos ir neformaliojo mokymosi patirtį, įskaitant savanorišką veiklą; primena, kad savanoriška veikla suteikia žmonėms įgūdžių, kurie padeda lengviau patekti į darbo rinką; pabrėžia, kad savanoriai jokių atvejų neturėtų būti laikomi pakaitiniais darbininkais ir jais neturėtų būti naudojamasi tokiais tikslais;
 4. mano, jog idėja savanorišką darbą pripažinti tinkamu bendrai finansuoti teikiant ES dotacijas, kaip neseniai pasiūlė Komisija, pateikusi pasiūlymą dėl naujo finansinio reglamento, turi būti remiama ir įgyvendinta;
 5. ragina valstybes nares įdiegti Tarptautinės darbo organizacijos parengtą sistemą, pagal kurią siekiama nustatyti savanoriškos veiklos ekonominę vertę; ragina Eurostatą padėti valstybėms narėms šiuo klausimu, siekiant užtikrinti, kad Europoje būtų renkami lyginamieji duomenys, taip pat nustatyti rodiklius ir metodikas, kuriais remiantis būtų galima įvertinti ekonominį savanoriškos veiklos poveikį;
 6. ragina valstybes nares parengti tinkamai finansuojamas nacionalines savanorių tarnybos programas ir gerinti galimybes gauti kokybišką informaciją apie savanoriškos veiklos galimybes nacionaliniu ir vietos lygmenimis, visų pirma naudojantis esamais jaunimo informacijos tinklais ir tarpusavio informacija; ragina valstybes nares sukurti nacionalinius pilietinės tarnybos centrus, kuriuos pasitelkiant būtų taip pat skatinamos tarptautinės savanoriškos veiklos galimybės;
 7. prašo Komisijos atlikti tyrimą, kiek tai susiję su nacionalinėmis savanorių tarnybos programomis, taip pat pilietine tarnyba ir solidarumo tarnyba bei esama aplinka, sudaryta galimybėms savanoriams veikti įvairiose valstybėse narėse, siekiant palengvinti abipusį supratimą ir gerosios praktikos sklaidą, taip pat kiek tai susiję su galimybe

sukurti Europos pilietinę tarnybą, – visais šiais veiksmais turi būti siekiama skatinti ES pilietybę;

8. atkreipia dėmesį į Komisijos idėją sukurti naują savanoriškos veiklos iniciatyvą, t. y. ES solidarumo tarnybą; ragina Komisiją užtikrinti, kad visų pirma savanorių organizacijos dalyvautų rengiant šią iniciatyvą ir kad dėl tokios iniciatyvos įgyvendinimo nebūtų daromas neigiamas poveikis biudžetui, jau skirtam kitoms programoms;
9. primygtinai reikalauja, kad įgyvendinant Europos savanorių tarnybos programą būtų galima pasinaudoti susijusių asmenų ir organizacijų, taip pat visos visuomenės pagalba ir kad pasitelkiant Europos savanorių tarnybą turėtų būti sustiprintas pagal programą „Erasmus +“ numatytas visuomenės dalyvavimo aspektas; pabrėžia, jog svarbu skatinti Europos savanorių tarnybos veikloje dalyvauti visus jaunos žmones, ypač tuos, kurie dar nesidomi savanoriška veikla ir judumu, taip sukuriant motyvaciją ir požiūrio pokyčius, tačiau nepamirštant ir vyresnės kartos asmenų, kadangi jų, pavyzdžiui, kaip kuratorių, indėlis yra svarbus;
10. pabrėžia, kad Europos savanorių tarnyba turėtų būti grindžiama kokybiškos savanoriškos veiklos pasiūla, Savanoriškos veiklos chartijos nuostatomis ir Besimokančiųjų judumo kokybės chartijos principais, be to, Europos savanorių tarnybos veiklos pagrindas turėtų būti struktūra, kuri skatintų savanorių organizacijas tapti priimančiosiomis organizacijomis, suteikiant joms tinkamą finansavimą ir mokymą, kartu stiprinant koordinuojančiųjų organizacijų, kurios remtų didelį skaičių priimančiųjų organizacijų, pavyzdžiui, administravimo ir mokymo aspektais, vaidmenį;
11. primena, kad Europos savanorių tarnybos veikla turėtų būti grindžiama struktūra, kuri suteiktų galimybę jaunimui greitai ir lengvai naudotis programa, todėl ragina supaprastinti dabartinę paraiškų teikimo pagal šią programą sistemą;
12. pabrėžia, kad reikia stiprinti tolesnių veiksmų ir vietos aspektus, kai savanoriškos veiklos patirtis įgyjama užsienyje, teikiant paramą vietos bendruomenėms ne tik prieš atitinkamų asmenų išvykimą, bet ir jiems sugrįžus, rengiant orientavimo ir integracijos po grįžimo mokymus;
13. pabrėžia, kad kokybiškas kuravimas turi būti užtikrintas visais proceso etapais, pasitelkiant atsakingą savanorių veiklos valdymą ir padedant savanoriams suvokti savo atsakomybę, susijusią su įsipareigojimais organizacijai ir bendruomenei;
14. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.